

Αριθ. 3.

Έτους ΣΤ

ΕΝ ΝΑΥΠΑΓΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
 Έτοςία Φεύγας 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ένταύθα μόνον έν τῷ
 Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Επιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 2898.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επιθυμούντες ἄφ' ενός μὲν μέρους νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς αἰτίας τῶν κατὰ τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ἐπιπολαζουσῶν θανατηφόρων ἀσθενειῶν, προξενουμένων κυριωτέρως ἀπὸ τοῦς καθυδρῶς καὶ θαλτώδεις τόπους, ἄφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ μένωσιν οὗτοι οἱ τόποι ἀκαλλιέργητοι, καὶ ἐπομένως ἄκαρποι·

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ΜΓ' Νόμον τῆς Βουλῆς τῆς Γ'. Περιόδου·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ὅσοι ἐῤῥοι δὲν περιέχουσι δένδρα, κάλαμον, ψαθί, καὶ ἄλλους παρομοίους θάμνους, ἀλλὰ κατακλύζονται μόνον ἀπὸ ὕδατος, θέλουσι ἐνοικιασθῆ διὰ πέντε ἔτη.

2. Ὅσοι ἐῤῥοι ἐκ τοῦ ἐναντίου περιέχουσι δένδρα, κάλαμον, ψαθί, βούελα καὶ ἄλλους παρομοίους θάμνους, θέλουσι ἐνοικιασθῆ διὰ χρόνους ἑπτὰ.

3. Ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν τῶν ἐῤῥων θέλει γενῆ διὰ δημοπρασίας, καὶ θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς τὸν ὅστις προσφέρῃ πλεοντέραν τιμὴν.

4. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν θαλτώδων τόπων, τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὸ Α ἄρθρον τοῦ παρόντος ψηφίσματος, θέλουσι πληρώσει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ β. ἔτους, μετὰ τὴν ἐνοικίαν, τὸ ἐν τρίτον τῆς τιμῆς τοῦ ἐνοικίου, εἰς δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου ἔτους τὸ ἄλλο τρίτον, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνοικίου.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν θαλτώδων τόπων, τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ Β ἄρθρον τοῦ παρόντος ψηφίσματος, θέλουσι πληρώσει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ β. ἔτους, μετὰ τὴν ἐνοικίαν, τὸ 2, τέταρτον τῆς τιμῆς τοῦ ἐνοικίου, εἰς δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου ἔτους ἕν ἄλλο τέταρτον, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου ὁμοίως ἕν ἄλλο τέταρτον, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνοικίου.

6. Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐν τῷ Α ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ἐῤῥων χαρίζεται ἀτέλεια διὰ τὸ α ἔτος, διὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα τέσσαρα ἔτη θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δημοσίων δικαιοματίων, ὡς καὶ οἱ καλλιεργούντες τὰς ἰδιοκτητοὺς γαῖας τῶν.

7. Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐν τῷ Β ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ἐῤῥων χαρίζεται ἀτέλεια διὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, διὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα πέντε ἔτη, θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δημοσίων δικαιοματίων, ὡς καὶ οἱ καλλιεργούντες τὰς ἰδιοκτητοὺς γαῖας τῶν.

νομένων ἐῤῥων χαρίζεται ἀτέλεια διὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, διὰ δὲ τὰ ἀκόλουθα πέντε ἔτη, θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δημοσίων δικαιοματίων, ὡς καὶ οἱ καλλιεργούντες τὰς ἰδιοκτητοὺς γαῖας τῶν.

8. Ὅσοι ἐπεχειρήσαν τὴν καλλιέργειαν ἐῤῥων τῶν πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς ὅσα κανονίζει ὁ ΜΙ' νόμος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἔκαμαν μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν ἀρχῶν συμφωνίας.

9. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἴπον τῷ πρωτοτύπῳ. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 8207.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι τὰ κατὰ τὴν πόλιν Ἀρκαδίαν ἐθνικὰ ἀμπέλια θέλουσι ἐκτεθῆ εἰς γενικὴν καὶ τελειωτικὴν ἐνταύθα δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως τὴν 20 τοῦ τρέχοντος μηνός.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 8237.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι αἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας Κορίνθου καὶ Βοστίτσης ἐθνικαὶ σταριδὰμπελοι καὶ ἀμπέλοι θέλουσι ἐκτεθῆ ἐνταύθα εἰς γενικὴν καὶ τελείαν δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνός, καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἀνεχώρησεν ἐκ Σαλαμίνος ὁ ἔξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου Ἑρμού, καὶ σήμερον πρὸ τῆς μεσημβρίας κατευδὸθη ἐνταύθα, ἔχων εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖα Κύριον Ν. Χρυσόγελον.

— Τὴν 12 οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων Αὐτῶν ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Σαλαμίνος εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἐκ Καρυταίνης, 11 Ἰανουαρίου.

Τὴν 7 τοῦ ἐνεστώτος ἐπανηγυρίσθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἡ ἐνιαύσιος μνήμη τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ἡ ἐκείνη τῆς Α. Ε.

Τὴν προτεραίαν τὸ δαφνοστόλισμα τοῦ Διοικητηρίου, τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῆς πόλεως, καὶ οἱ κώδυνες τῶν ἐκκλησιῶν προανήγγελλον τὸ αἰδέσιμον τῆς ἐπιούσης.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Διοικητήριον, ἡ ἀγορὰ, καὶ ἡ πόλις ἐφωτίσθησαν λαμπρῶς.

Πρωτὰς δὲ γενομένης, ὁ Διοικητὴς συνωδευμένος ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του, ἀπῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τὴν πρωτεύουσαν ἐκκλησίαν τῆς πόλεως, ὅπου συνήλθον ὅλοι οἱ πολῖται.

Μετὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν, γενομένης ἐκτενούς δεήσεως ὑπὲρ τῶν τριῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, παραστὰς εἶ, τῶν Γραμματέων ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον.

“ Συμπολίται! Ἡ συνάθροισις αὕτη, καὶ ἡ ἱερὰ τελετὴ εἶναι ἀνάμνησις ἀντικειμένων εὐαρέστων, διότι ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα γυνιμωτάτη λαμπρῶν, καὶ αξιοσημειωμένων ἀποτελεσμάτων. Σήμερον ἡ Α. Ε. ὁ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτης πατήσας τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς πατρίδος μας, ἀπέδωκε μακρὰν αὐτῆς, ὡς ὁ ἦμος εἰς τὴν ἀνατολὴν του τὰ σκότῃ τῆς νυκτὸς, τὴν ἀναρχίαν καὶ τοὺς βασιλάρους ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς κλασικῆς ταύτης γῆς, ἀνακαλέσας ἡμᾶς εἰς τὰς ἐστίαις μας, εἴτινες ἀπηλωτισμένοι περιετρεχόμεν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς, ζητοῦντες ἄστυλον διὰ τὸν καταδιωγμὸν, σφαγὴν, καὶ αἰχμαλωσίαν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς φίλης πατρίδος.

“ Ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ τὸ ὄμμα τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Καποδίστρια, βελεῖ εἶναι ἀεξάλειπτα ἀπὸ τὴν μνήμην ἡμῶν, καὶ ὅλων τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ὡς ἡμεῖς καὶ ὄνομα ἐξασφαλίσαντα τὴν φυσικὴν καὶ πολιτικὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπαρξιν, καὶ ἐπαναγαγόντα κωτὸς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εὐνομίαν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὁποίων χειμάρρους αἱμάτων ἔχυτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μὲ Δεωνίδιον ἀπόφασιν.

“ Ἡ εὐνομία ἤδη θριαμβεῖ, ἡμέρας λαμπρὰς διαδέχονται λαμπρότεραι· τὰ πάντα ἀνακαλῶν τὴν προγονικὴν ἡμῶν εὐκλειαν, καὶ τὰς ἀρετάς.

“ Συλπολῖται! Ἐκφράζετε τὰ αἰσθήματα τῆς ἐνδομύχου εὐγνωμοσύνης μας, καὶ ἐνατενίζετε εἰς οὐρανοὺς, ἃς δεηθῶμεν ἐν κατανύξει αἰῶντες, τὰς χεῖράς μας.

“ Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ διέπων τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν βασιλέων, εὐλόγησον τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Τριτεθάστους Μονάρχας, τοὺς ὑπερασπιστὰς καὶ πρῶτα τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως καὶ πατρίδος Ἑλλάδος, διατήρησον μακροβίον τὸν ἀγαπητὸν πατέρα ἡμῶν καὶ Σ. Κυβερνήτην μας.

“ Ἐκφράσον, Κύριε Διοικητὰ, τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους Κυβερνήτην. Γειοῦ διεγερμένης λαοῦ, τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου ἐπαξίως σοὶ ἐνεπιστεύθη ἡ Α. Ε.

“ Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς καὶ ὁ λοιπὸς σύλλογος! ἃς κράζωμεν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας ὅλοι ὁμοῦ. Ζήτω ὁ Κυβερνήτης ἡμῶν! ὁ διαφυλάττει κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἐνισχύει εἰς τὸ σταδίον τῶν μεγάλων του ἀγώνων, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀποκειμένην τύχην τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ὅλος ἀνεφώνησε τρίς τὸ “ Ζήτω ὁ Κυβερνήτης.

Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς τὸν εὐφημισμόν ἐπυροβόλησε, τὸ δὲ φρούριον τῆς Καρυταίνης ἀνταπεκρίθη διὰ κανονοβολισμοῦ.

“ Ὅλοι αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ μετὰ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐπεσκέψθησαν τὸν Διοικητὴν, ὅστις φιλεφρόνως ἐδέχθη πάντας. Τὴν μεσημβρίαν ἡλίσσασε δεῖπνον ὁ Διοικητὴς, ὅπου εἶχε συγκαθήμενους τοὺς προκρίτους μὲθ' ὅλων τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν. Ἐκεῖ ἐγένετο πρόποσις ὑπὲρ τοῦ Σ. Κυβερνήτου, καὶ ἐπυροβόλησεν ἐκ δευτέρου ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις, ἐκανονοβόλησε δὲ καὶ τὸ φρούριον.

“ Ὅλη ἡ πόλις ἐπανηγύρισε τὴν ἡμέραν ταύτην· ἡ φαιδρότης τῶν προσώπων ἐνεδείκνυε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἐγκάρδιον εὐχαρίστησιν, λάμπουσιν εἰς τὸ πρόσωπον λαοῦ, λογιζομένου τὴν ἡμέραν ταύτην, ὡς ἡμέραν ἐξασφαλίσαντα τὴν πολιτικὴν του καὶ φυσικὴν ὑπαρξιν.

Σ π ά ρ τ η ς Τ ο π ο γ ρ α φ ί α .

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Πυλλῶνος Βοβλαίου, μέλους τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Βόννον. Ἐκ Μαραθωνησίου, πῆν 28 Ἀπριλλίου 1830.

Εἶχον τελειώσει τὸν τριγωνισμόν τῆς χερσονήσου τοῦ Μαλέα ἀκρωτηρίου, ὅταν τὸ ἐνδέκατον ἀπὸ τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀφίξεώς μου συνεσχέθην ὑπὸ τῶν πυρετῶν. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ πέσω ἀσθενῆς εἰς ἐρημότερον καὶ ἀγριώτερον τόπον. Δύο ἡμέρας περιωρίσθην εἰς γλυφὸν νερὸν, τὸ μόνον καὶ σπανιότατον ἀκρόν, τὸ ὅποιον εὐρίσκεται κατὰ τὸ Ἐλαφονήσι καὶ καθ' ἕνα τὸ πλησιόχωρον μέρος τῆς στερεᾶς. Ἀλλὰ κατῴρθωσα τέλος πάντων νὰ ἐπιτύχω ὁρβὴν τινα τριγωνισμὸν τῆς χερσονήσου, καὶ τὴν τοπογραφικὴν αὐτῆς ἐξέτασιν, ἀπὸ τριῶν λευγῶν ἀρκτικώτερον τῆς Μονεμβασίας μέχρι τοῦ Μαλέα ἀκρωτηρίου· δὲν μὲ λείπονται δὲ εἰμὴ δύο λεῖγαι παραλίον πρὸς μεσημβρίαν τῆς πόλεως ταύτης.

Ἡ τοποθεσία τῆς Μονεμβασίας εἶναι πολλὰ ἐσφαλμένη εἰς ὅλους τῶν χάρτας· πρέπει νὰ φερθῇ δέκα ἑως δέκα χιλιάδας μέτρα ἀρκτικώτερον καὶ ἡ τοῦ Μιστρά δὲ τοποθεσία εἶναι ἐτι μᾶλλον ἐσφαλμένη· καὶ οὕτως ἡμεῖς τῶν δύο τούτων πόλεων ἀπόστασις εἶναι λανθασμένη τοῦλάχιστον ἀπὸ 20 ἕως 22 χιλιάδας μέτρα.

Ὁ πυρετός μου διεκόπη, καὶ ἤθελον ἐπιχειρήσθαι τὰς περιηγήσεις μου εἰς τὸ Κακοβούνι, ἐὰν ἔλειπον αἱ ὁμίχλαι, αἵτινες ἐπικρατοῦν ἀπὸ πέντε ἡμερῶν, ὁμίχλαι πυκναὶ καὶ καυματώδεις, παρ' ἡμῖν ἄγαστοι.

Θέλετε εὐρεῖ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου ἰχνογραφίαν τῆς Σπίντης. Ἐνόμισα δὲ ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἐλλείπῃ τοῦ ἀκρωτηρίου, καὶ ὅσον ἀτεχῶς καὶ ἂν εἴναι σχεδιασμένη, δὲν θέλει σᾶς εἶναι πᾶντ' ἀπεριέργον. Εἴς δὲ τῶν συλλεγμένων μας σχεδιάζει 7 ρεῖθρον τοῦ Κυώλα καὶ τοὺς εἰς αὐτὸν εἰσβάλλοντας ῥύακας. Οἱ ἀρχιτέκτονες ἔκαμαν τὸ σχέδιον μέρους τινὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν μνημείων αὐτῆς· νομίζω δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη τοπογραφικὴ ἰχνογραφία τῆς πόλεως καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, εἰμὴ αὐτὴ μόνον καὶ 7 παρ' ἐμοῦ περὶ γινόμενον σχέδιον διὰ τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Βορὴν. Ἐὰν δὲ κρίνετε ὅτι, ἀντιγρῶντα ἐπιμελῶς, ἡδύνατο νὰ φανῇ ἀξία περιεργίας εἰς τὴν Γεωγραφικὴν Εἰσαγγελίαν, ἤτοι λον σᾶς παρκαλεῖται νὰ τὴν ἐμφανίσετε εἰς αὐτήν, ἐνταῦ

προσφέρω αξιοπρεπέστερον εἰς αὐτὴν τὸν κατάλογον τῶν γεωγραφικῶν τοποθεσιῶν, τὰς ὁποίας θέλω προσδιορίσει (*). Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἔγινε τὸ μικρὸν τοῦτο σχέδιον. Στηρίξαι ἐπὶ τριγωνομετρικῶν σημείων, ὅποια τὰ ἐξῆς σημείον τῆς Σπάρτης, ἀκρόπολις τοῦ Μισθρά, ἐκκλησία τοῦ Μαγουλά, ἐκκλησία τῆς Καλογυρίας, πύργος τοῦ Τσουή, πύργος τοῦ Ἀλλαήμπεη, πύργος τοῦ Μαγουλά, ἐκκλησία τοῦ Ρ. Βιυλέσης. Ἡ βάσις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀκριβὴς ὡς ἡ ἀπόστασις ἐπὶ μικροῦ πίνακος κατὰ 1/400,000. Ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ ἔγιναν ἐξ ὄψεως καὶ μὲ τὸ ὥρολόγιον, ἀλλὰ βαίνοντα ἐφ' ἡμιδιαμέτρων ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἐξερχομένων. Ὁ τῆς ἀκροπόλεως περίβολος ἦτον ἀκριδέστερος τοῦ σχεδίου τοῦ εἰς τὴν Συνταγματάρχην Βερὴν δοθέντος. Ολίγου λόγου ἀξίας θεωρῶ τὰς παλαιὰς ὀνομασίας τὰς ἀνέχουσας εἰς τοὺς τόπους καὶ εἰς τὰ μνημεῖα τῆς περιγραφῆς. Δὲν ἔχω Πυρτανίαν, καὶ ἀπὸ πολλοῦ μὲ λείπει.

Ἐξήγησα τὸν Πλατάνιστον, χωρὶς νὰ λάβω τὴν εὐτυχίαν νὰ λύσω τὴν ἀπορίαν. Τωσαυτάμην ὅμως ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀδεσβασιότης, εἰς τὴν μεταξὺ τῶν τοποθεσιῶν τῶν διὰ τῶν στοιχείων Φ καὶ Β σημειωμένων ἐπὶ τοῦ πίνακος ἢ δευτέρα εἶναι πολλὰ ἔνδρος, ἀλλὰ τὸ ἔδαφος τῆς εἶναι χαμηλὸν, βαλτάδες, κατακλυζόμενον ἐπὶ πολὺ τοῦ ἔτους, καὶ μὲ φαίνεται ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο ἔλος εἶναι γέννημα μεταγενέστερον τοῦ Εὐρώτα, ὅστις προσβάλλει τὴν ἀριστερὰν τοῦ ὄχθην καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἀντικείμενην. Τὸ παλαιὸν Πλατάνιστον.

Τὸ μέρος Φ εἶναι τὸσον ὑψηλὸν, ὥστε ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἦτον ἀπείρακτον ἀπὸ τοὺς συνήθεις κατακλυτμούς. ἀλλ' ὅμως ἢ ἐπιστρώρευσις τριῶν ποδῶν κινητῆς ἢ πρὸς καλυπτύσσης τὸν σαρκεφάγον τοῦ Κυνίσκα, ἀποδεικνύει ὅτι αὐταὶ ἀνέστησαν εἰς τὸ ὕψος τοῦτο.

Κλάδος τις τοῦ Μαγουλά, μικροῦ μὲν ρύακος κατὰ τὸ παρὸν, δυαμείου δὲ ν' αὐξήσῃ κατὰ τὴν Δελήσιν, σχηματίζει νῆσον τινα, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος κατὰ μέρος μὲν εἶναι λεῖον, κατὰ μέρος δ' ἀνώμαλον ἐκ λοφιδίων τινῶν, ἀλλ' ἢ ἑκατὸς τευ εἶναι προσηλωτέρα εἰς τὰς γυμνασίας πολυαρίθμων παιδῶν. Πρέπει δὲ νὰ μεταβληθῶσι πολὺ τὰ πρᾶγματα, ὥστε νὰ εἶναι μία τῶν σωματικῶν τούτων καὶ τὸ κολύμβημα διότι κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τὰ ὕδατα τοῦ Εὐρώτα εἶναι ἀκόμη παγνύμενα καὶ μόλις ἔμπορεῖ τις νὰ πλύνῃ εἰς αὐτὴν τοὺς πόδας του. Δυσδιάλυτα εἶναι τὰ περὶ παλαιᾶς τοπογραφίας ζητήματα περὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων χειμῶνων. εἴτινες ὄχι μόνον μεταβάλλουν ρεῖθρον, ἀλλὰ καὶ παρατύρουν ἢ χύουσιν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα δημιουργήματα. Ἡ Καλογυρία, ἣτις νομίζω ὅτι εἶναι ἡ Θεράπη, ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος. Ἄμμος λεπτοτάτη ἡνωμένη με κεράμια ἐπικαλύπτει τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος με πυκνὸν στρώμα, καὶ καὶ ἐν τῶν πολυαρίθμων αὐτῆς μνημείων δὲν ἐξέχει τῆς ἐπιφανείας. Ἡ πηγὴ Μεσσητὶς μόνη ἀναδύει ἀκόμη εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὰ ἄφθονα καὶ διαυγῆ αὐτῆς ὕδατα. Ἐν τῇ Σπάρτῃ αὐτῇ εἰς ῥύακος τοῦ Μαγουλά ἔβρου πολλὴν εὐκίτητον γῆν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, καὶ διὰ τοῦτο ἐκτὶ μόνον εἶναι ἐλπίς, νὰ εὕρῃ τις λείψανα ἀνεπαφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Σπάρτης.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔκαμον ἐρεῦνας ἐπὶ τὴν χειρσόννητον Βάτικα, δὲν ἡμέλησα τὴν παλαιὰν γεωγραφίαν. ἔχω μικρὸν σχέδιον τῆς Ἐπιδαύρου Λιμέρας, μιᾶς τῶν δύο μοῶν

(*) Αἱ κατὰ τὸ 1754 γενομένης παρὰ τοῦ Λερέα παρατηρήσεις (Λεῖψαν τῶν καλλίστων τῆς Ἑλλάδος Μνημείων, Πίναξ ΚΣΤ) περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς Σπάρτης ὡς πρὸς τὸν Εὐρώταν ποταμὸν καὶ τὸν Ἰωνικὸν ῥύακα, καὶ ἡ περιγραφή τῶν ὁποίων κἀμνη, τῶν ἐρείπων τῆς πόλεως ταύτης, εἶναι περιέργαι καὶ μετὰ τὰς ἐρεῦνας αὐτὰς τοῦ Κυρίου Β. Βιυλέου.

Λακωνικῶν πόλεων, ὅπου εὗρον τὸν Ἑλληνικὸν τῆς τεκτονικῆς τρόπον, κοινότατον κατὰ τὴν λειπὴν Ἑλλάδα. Εἶδον τὸ παραδοξότατον ἄντρον τὸ παρὰ τοῦ Πανσανίου μνημονεύμενον ἄγνωστος τὸ βάθος του. ἔδομήκοντα πέντε ποδῶν σχοινίον ἔχουσα βολίς, δὲν ἔφθασε τὸν πυθμένα. πρῶσθες δ' εἰς τοῦτο, ὅτι καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους γέμει ὡς ἄνω ὕδατος ποτίμου, ὅτι ἰσοσταθμίζεται μετὰ τὴν θάλασσαν, καὶ κεῖται διακόσια τὸ πολὺ βήματα ἀπέχον τοῦ αἰγιαλοῦ.

Πάμπολλαι πόλεις ὑπῆρχον ἐπὶ τῶν ἀσικῶν σχεδὸν τανῶν παραλίῳ τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου, ἀλλὰ κἀμμία φαίνεται ὅτι δὲν εἶχε μνημεῖα. Δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο παντελῶς μάρμαρα, καὶ μόλις τινὲς πέτραι λελαξευμένα. Ἀντικρὺ δὲ τοῦ Ἐλαφονησίου εἶδον ἀπειρα λατομεῖα παχυλοῦ τιτανολίθου, ἀναλόγου μὲ τὸν τῶν Παρισίων. Εἶναι δὲ ἀνσφγμένα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κατὰ θιθμίδας, μετρίαν καὶ ἰσχυρὰ, αἵτινες μᾶς κἀμινον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀνήκουσι εἰς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Τί ἔχειεν ἢ ὑπέρογκος ἐκεῖνη ὕλη; Δὲν εὐρίσκονται ἰχνη αὐτῆς εἰς τὰς γειτνιαζούσας πόλεις κτισμένας ἐφ' ἐπιπέδου ἀναλόγου εἰς τὴν Σπάρτην ἐξ ἐναντίας ἐλέπω καθ' ὅλα τῆς τὰ παλαιὰ μνημεῖα ὁμοίον τινα λίθον, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς. ἦτον ἄρα δυνατὸν νὰ φερόυν εἰς αὐτὴν λίθοι, οἵτινες δὲν ἔχουν ἄλλο πρῶτόν τι παρὰ τὴν εὐκολίαν τῆς τομῆς καὶ τὴν στερήτην;

Ἐξεύρετε, Κύριε Συνταγματάρχα, ὅτι, ὅταν καταγίνωμαι περὶ τοὺς λίθους, δὲν ἀποκάμνω εὐκόλως συγχωρῆσατέ με λοιπὸν νὰ σᾶς ὁμιλήσω ἀκόμη περὶ τῶν μεταλλείων τοῦ ὄφίτου, ἢ τῆς παλαιᾶς πρᾶσινης πορφύρας, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶχον στολίσει εἰς Ῥωμαῖοι ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν προλαβοῦσαν μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου Βερὴ περιήγησίν μου, εἶχον εὐρεῖ τὸν λίθον χωρὶς νὰ ἴδω τὰ παρὰ τοῦ Πανσανίου περιγραφόμενα μεταλλεῖα. Τώρα δὲ, ὑπάγω, ἐκ Δαφνῆς εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἑλίου, εὐρεθὴν εἰς τοὺς πρόποδας λόφου τινός, ὅστις περιέχει τὸν μεγαλοπρεπῆ τούτον λίθον καθ' ὅλην του τὴν περιφέρειαν. παταχυρὸν εἶχον ἀνοιχτὴν λατομεῖαν εὐρύχωρα ἐν ᾗ ἐξ αὐτῶν εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τοῦ βουνοῦ. Ἐξήγησα τὸ ἄγαλμα τῶν Διοσκούρων ἀλλ' ἦτο χαμένον. ἐκ δὲ τῶν ἐρείπειων Ῥωμαϊκῶν ἐνόησα ὅτι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου εὐρίσκετο τῶντε ναός. Ἡ κώμη Κρέκαι πιθανὸν ὅτι ἔκειτο ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν Στεφανίων, ἡμίτειαν λείγαν ἀπεχρύσης.

Ἐλεγχος τοῦ τοπογραφικοῦ τῆς Σπάρτης σχεδίου.

γ.γ.γ.γ. Κεράμια, πλῖνθοι, κτλ. κτλ. — Δ. Σημεῖα τριγωνομετρικά. ταῦτα δ' εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Μαγουλά, ἡ ἀκρόπολις τοῦ Μισθρά, ὁ πύργος τοῦ Ἀλλαήμπεη, ἡ Σπάρτη (σημεῖον), ἡ ἐκκλησία τῆς Καλογυρίας, ὁ πύργος τοῦ Τσουή. — 1. Ρύακος τοῦ Μαγουλά. — 1. Ρύαξ παλαιὸς μετὰ πλάκας παρατεταχισμένους. — 2. Χωρίον τοῦ Μαγουλά περικυκλωμένον ἀπὸ λειμῶνας, ῥιδέας, κτλ. κτλ. καὶ ἀπὸ ἀρίστης καλλιέργειας. α. Ῥα ἄκαρπα πεδία τοῦ Μαγουλά κατὰ τὸν Χατωδριανόν. — 3. Οἰκία κρημνισμένη, περιεχυντα ἔδου αὐτῆς ἄγαλμα ἀκρωτηριασμένον. — 4. Μικρὰ τετραγώνος εἰκδομή, τὴν ὁποίαν θέλω ὁμοιάζει μνημεῖον. πολλοτάτα τοιαῦτα εὐρίσκονται εἰς τὴν Σπάρτην. — 5. Μεγάλα ἐρείπια Ῥωμαίων εἰκδομῶν, λυγρὰ, καὶ, κτλ., κτλ. — 6. Ναός ἐκ μεγάλων λίθων, καὶ πλησίον αὐτοῦ κίονες ἐκ γρανίτου Αἰγυπτιακοῦ. — 7. Μικρὰ λυγρὰ. — 8. Βρύση τοῦ Ἀλλαήμπεη πολλοὶ κίονες ἐπαρήστα. ἐκεῖθεν διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Καλογυρίας ὕδωρ ἄρθνον, μόνη πηγὴ ἐμπεριεχομένη εἰς τὸν περί-

βολον τῆς Σπάρτης, πιθανῶς ἡ Πολυδεύκεια. Δύο ἐπιγράμματα εἰς τὸ περίξ τοῦ χωρίου. — 9,9,9. Τρεῖς τάφοι ἀπείαντι τοῦ Δεάτρου Λεωνίδα, Βρασιδα. — 10. Μικρὰ λουτρά μετεσκευασμένα εἰς ὀχύρωμα. — 11. Μέγας περιβόλος νεωτὶ ὠχυροποιημένος. — 12. Τὸ θέατρον. — 13 Δ. Τὸ ἱψηλότερον τῶν τῆς Σπάρτης λόφων σημείον, καὶ στάσις, ἐκ τῆς ὁποίας διεγρᾶφθησαν αἱ ἡμιδιάμετροι πρὸς τὰ κυριώτερα τῶν μνημείων. — 14. Ἐρείπεια μεγάλης ἐκκλησίας. — 15. Ἐκκλησία ἐπὶ τῶν ἐρείπειων ναοῦ (πιθανῶς τοῦ τῆς Ἀθηᾶς.) — 16. Ῥωμαϊκαὶ οἰκοδομαὶ (στρατῶνες κατὰ τὴν Κύριον Λειορμάδον). — α, α, α, α. Περιβόλος τῶν Βυζαντινῶν Χρόων, ἡ καὶ ἔτι μεταγενέστερος, γέμων ἱμνημάτων μαρμαρίων κίωνων, με ἐπιγραφάς, κτλ. κτλ. — 17. Λόφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ναός. 18. Τρεῖς λίθοι, χωρὶς κεράμια, εἴτε ἰχνοὶ οἰκοδομῶν. — 19. Μνημεῖον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου. — 20. Κεῖλας σύδενδρος τάφοι φαίνεται ὅτι ἐσκάφησαν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτον κλίνοντος κατηφέρου. — 21. Μέγα ὑδραγωγεῖον μεταγενέστερον, ἐπὶ τρεῖς καὶ ἐπέκεινα λεύγας συνεχές. — 22. Σταδίων. — 23. Ἐρείπια γεφύρας. — 24. Ἐκκλησία ἐπὶ τῶν ἐρείπειων ναοῦ ἡ ἡρώων ἐκείθεν διέρχεται ἡ διὰ τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ Μελιγούς πρὸς τὴν Ἀργολίδα ὁδός. — 25. Ἐκκλησία καὶ παρ' αὐτῇ ναός. — 26. Δύο μνημεῖα ὁμοιάζοντα μετὰ τῆς Βρετανίας Δόλμεντα. — 27. Λουτρά. — 28. Ναὸς Ἀφροδίτης τῆς Μορφῆς. — 29. Πολλὰ κίωνων τεμάχια. — 30,30. Δύο ἐκκλησίαι ἐπὶ τῶν ἐρείπειων δύο μνημείων. — 31. Οἰκοδομὴ ἐκ μεγάλων λίθων, Τάφος τοῦ Πausaniou λεγόμενῃ. — 32. Κίονες, μυλῖ- πετραι. — 33. Οἰκοδομὴ τῆς αὐτῆς κατασκευῆς μετὰ τὴν τοῦ Ἀρ. 31. — 34. Δικαστήριον, ἡ τάχα τὸ Ἱπποδρόμιον. — 35. Ἐρείπια Ῥωμαϊκά. — 36. Λόφοι μετὰ μνημάτων ἐσκαμμένων ἐπὶ τοῦ κατηφέρου τοῦ Μαγουλά. — 37. Ἡρώων. — 38. Σαρκοφάγος, τοῦ Κυρίσκου Ἰσως. — 6,6,6. Ὀχθη τετράμετρος τὸ ὕψος, ὑπεκάτω τῆς ὁποίας ῥέει μέγας ῥύαξ, συνιστάμενος ἀπὸ τὰ τοῦ Μαγουλά ῥεύματα καὶ πολλὰς πηγὰς. — Β. Νῆτος χαμηλὴ ἀποτελούμενη διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ Μαγουλά, τοῦ ῥύακος, καὶ τοῦ ῥεύματος, τὸ ὁποῖον ῥέει παρὰ τὴν ὀχθὴν τὴν κατ' ἔτος καλυπτομένην παρὰ τοῦ Εὐρώτα. — 39. Καλογούνια, πιθανῶς ἡ Θεράπων. — 40. Ὠραία βρύσις, πιθανῶς ἡ Μεσσηίς. — 41,41. Μικρὰ τετράγωνα μνημεῖα.

(Ἡμερολόγιον τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 119. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΛΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΚΑΙ ΑΓΚΙΣΤΡΟΥ.

Ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ Σάμιος, Φώτιος Καραμανώλης Σάμιος, καὶ Γεώργιος Τσιβελέκης Καλαμιώτης, συλληφέντες τὸν Μάρτιον μῆνα 1830 ἐν Σαλαμῖνι, κατηγορηθέντες ὡς ἱερόσυλοι τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου, καὶ πληγωταὶ τοῦ Μήτρου Τσίβα Σαλαμινίου παροικούντος ἐν τῇ αὐτῇ Μοιῇ, καὶ ἐξετασθέντες τότε ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας Σαλαμῖνος, ὅσον καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐξεταστοῦ Δικαστοῦ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποραδῶν τὴν 22 Μαρτίου καὶ 30 Μαΐου 1830, ὁμολόγησαν ὅτι εἰς τὸ κατ' αὐτῶν προσαπτόμενον ἐγκλημα ὁ μὲν Γεώργιος Ἰωάννου Καλλιμνίς ἐστάθη πρωταίτιος

οἱ δὲ Δημήτριος Παναγιώτου Μακρῆς Λιδωρικιώτης καὶ Γεώργιος Μανωλῶκου Χαίρου Σάμιος συναιτίοι.

Ἐπειδὴ τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ συνέπειαν τῆς ὁμολογίας ταύτης ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Αρ. 50 ἀ ἐντάλμα συλληψέως τῶν διαληφθέντων ὁμολογουμένων πρωταίτιου καὶ συναιτίων, καὶ τὸ διεύθυνε πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν Σαλαμῖνος διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ.

Ἐπειδὴ ὁ Τοποτηρητὴς διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 537 ἀναφορᾶς του ἀνέφερε, ὅτι ἀφ' οὗ οἱ παρόντες ἐγκαλούμενοι Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ, Φώτιος Καραμανώλης, καὶ Γεώργιος Τσιβελέκης συνελήφθησαν, ὁ πρωταίτιος καὶ συναιτίαι ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆς Σαλαμῖνος, καὶ ὅτι ἀγνοεῖ τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των.

Ἐπειδὴ τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ Αρ. 302 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸ αἰτιολογημένην ἀναφορὰν τοῦ Ἐξεταστοῦ του Κ. Νικολάου Πανταλέοντος ὑπ' Αρ. 27. τῆς 9 Δεκεμβρίου 1830, ἐξέδωκε κατὰ τῶν διαληφθέντων ἐγκαλουμένων πρωταίτιον καὶ συναιτίων τὸ ὑπ' Αρ. 68 β' Ἐντάλμα ἐμφανίσεως τῆς 9 Δεκεμβρίου 1830, δημοσιεύσας κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὴν νῆσον Σαλαμῖνα, ὅπου ἦτον ἡ τελευταία κατοικία τῶν ἀπόντων, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Τοποτηρητοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου β' Ἐντάλματος παρεχώρησεν εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐγκαλουμένους δέκα ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του πρὸς ἀπολογία καὶ

Ἐπειδὴ, παρελθούσης τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας, εἰ κατηγορούμενοι πρωταίτιος Γεώργιος Ἰωάννου Καλλιμνίς, καὶ συναιτίαι Δημήτριος Π. Μακρῆς Λιδωρικιώτης, καὶ Γεώργιος Μ. Χαίρου Σάμιος δὲν ἐνεφανίσθησαν, τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ ὁρθέντος 302 Αρ. τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας καλεῖ διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φεραν τοὺς φυγοδίκους Γεώργιον Ἰωάννου Καλλιμνίον, Δημήτριον Παναγιώτου Μακρὴν Λιδωρικιώτην καὶ Γεώργιον Μανωλῶκου Χαίρου Σάμιος, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κινήσειαν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν πληγῶσεων καὶ ἱεροσυλίας· ἀν δὲ, παρελθούσης τῆς τελευταίας ταύτης διαρκείας, δὲν ἐμφανισθῶν, ὅλη ἡ περιουσία των μετεγγυᾶται.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχουν νὰ συλλάβουν τοὺς ῥηθέντας τρεῖς φυγοδίκους, καὶ κατὰ περίστασιν εὐρεθῶν εἰς τὰ τμήματά των.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα· ἀλλ' ἡ γραφὰ δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ, ἐν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τῶν ἀπόντων, ἄλλο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας των, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς νήσου Σαλαμῖνος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1830.

Χαρακτηριστικὰ τῶν φυγοδίκων. Τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Καλλιμνίου χρόνοι τριακοντα, πρόσωπον λευκόν, ἀνάστημα μέτριον, μύσταξ ξανθὴς, ὀφθαλμοὶ καστανόχροι. — Τοῦ Δημητρίου Π. Μακρῆ Λιδωρικιώτου χρόνοι τριακοντα, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσωπον μελαγχρεῖον, μύσταξ μέλας, ὀφθαλμοὶ μέλανες. — Τοῦ Γεωργίου Μανωλῶκου Χ. Σάμιου, χρόνοι εἰκοσιεττικῶν, πρόσωπον ὑπόλευκον, ἀνάστημα ὑψηλόν, μύσταξ μέλας καὶ μέγας, ὀφθαλμοὶ καστανόχροι.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Ἀντὶ τοῦ Γραμματέως ὁ ὑπεγραμμένος Ν. Μαρῖνος.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.